

عنوان مقاله:

پهنه بندی حساسیت به بیابان زایی حوضه کویر نمک استان خراسان رضوی با استفاده از مدل ESAs و فن آوری GIS و RS

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علم اطلاعات جغرافیایی بنیادها و کاربردهای بین رشته ای (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علی اصغر طالبان فرد - کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست دانشگاه فردوسی مشهد

مرتضی اکبری - استادیار، گروه مدیریت مناطق خشک و بیابانی، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست دانشگاه فردوسی مشهد

محمود اعظمی راد - دکتری، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست دانشگاه فردوسی مشهد

احمد امامیان - کارشناس ارشد، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش، شناسایی و ارزیابی شاخص ها و معیارهای بیابان زایی و تخریب سرزمین در حوضه کویر نمک و پهنه بندی عرصه بر اساس میزان حساسیت به بیابان زایی است. این پژوهش با استفاده از مدل ارزیابی حساسیت های زیست محیطی اراضی (ESAs) و جمع آوری داده های موجود و داده های سنجش از دور و پردازش آنها در سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) صورت گرفت. ابتدا ۵ معیار اصلی بیابان زایی و تخریب سرزمین، شامل خاک، اقلیم، پوشش گیاهی، فرسایش و نحوه مدیریت انتخاب، سپس براساس نظرات کارشناسی و مطالعات میدانی شاخص های هر معیار بین عدد ۱ و ۲ وزن دهی شدند. سپس با محاسبه میانگین هندسی شاخص های هر معیار، اندکس کیفیت معیارها تعیین و نقشه هر معیار تهیه گردید. نقشه پهنه بندی حساسیت به بیابان زایی اراضی حوضه کویر نمک استان با استفاده از کلاسه بندی استاندارد مدل و با محاسبه میانگین هندسی کیفیت معیارها بدست آمد. نتایج نشان داد از میان ۵ معیار اصلی، بترتیب اقلیم، فرسایش، مدیریت، پوشش گیاهی و معیار خاک سهم موثری در بروز پدیده بیابان زایی دارند. در حدود ۸.۵ درصد از اراضی منطقه در کلاس شکننده (F) و در حدود ۹۱ درصد منطقه در کلاس های بحرانی (C۱، C۲، C۳) و بخش کوچکی از منطقه دارای پتانسیل (P) بیابانزایی است.

کلمات کلیدی:

تخریب سرزمین، پوشش گیاهی، شدت بیابان زایی، حوضه کویر نمک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1383879>

